

Sygn. akt I A Ca 20/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Karol Ratajczak

Sędziowie: SA Jan Futro (spr.), Małgorzata Gulczyńska

Protokolant: st. sekr. sąd. Sylwia Stefańska

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2015 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa A. D. i P. D.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez (...)

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 7 czerwca 2010 r.

sygn. akt I C 1120/2006

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 3 i zasądza od pozwanego na rzecz powodów dalszą kwotę 59 103,42 (pięćdziesiąt dziewięć tysięcy sto trzy 42/100) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 października 2009 r. oraz w punkcie 4 i zasądza od pozwanego na rzecz powoda 2 974,40 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego w Poznaniu) od powodów 3035,70 zł i od pozwanego 2385,18 zł
3. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 4194,18 zł tytułem zwrotu części kosztów postępowania apelacyjnego i kasacyjnego.

Jan Futro Karol Ratajczak Małgorzata Gulczyńska

I A Ca 20/13

UZASADNIENIE

Powodowie A. D. i P. D. w pozwie z dnia 31 grudnia 2005 r. prawidłowo wniesionym 7.04.2006 r. (k. 103,104) skierowanym przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez (...) w P. po ostatecznym sprecyzowaniu swojego żądania wnieśli o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz solidarnie (k. 115) kwoty 135 042,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 grudnia 2005 r. i kosztami procesu.

W uzasadnieniu twierdzili, że na dochodzoną pozwem kwotę składa się kwota 74 800 zł tytułem odszkodowania za zmniejszenie się wartości nieruchomości powodów położonej w P. przy ul. (...) oraz kwota 60 242,94 zł tytułem

równowartości nakładów niezbędnych w celu poprawy klimatu akustycznego budynku mieszkalnego w związku z wprowadzeniem strefy ograniczonego użytkowania dla lotnika (...) P. – K..

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 7 czerwca 2010 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 34 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty (pkt 1), zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 34 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty (pkt 2), oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt 3).

Orzekając o kosztach postępowania rozdzielił stosunkowo koszty procesu obciążając nimi obie strony w 50% i z tego tytułu: nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Poznaniu) od każdego z powodów z zasądzonych na ich rzecz w punktach 1 i 2 roszczeń, kwoty po 1 838,25 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (pkt 4 a), nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Poznaniu) od pozwanego kwotę 3 676,50 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (pkt 4 b) i zasądził od każdego z powodów na rzecz pozwanego kwotę po 1 066,42 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 4 c).

Jako podstawy rozstrzygnięcia Sąd I instancji powołał następujące ustalenia.

Powodowie są właścicielami nieruchomości gruntowej, położonej w P., obręb D., arkusz mapy 29, nr działki (...), o pow. 0,0524 ha, przy ul. (...). Dla tej nieruchomości Sąd Rejonowy w Poznaniu prowadzi księgę wieczystą Kw. nr (...). Przedmiotowa nieruchomość to nieruchomość gruntowa zabudowana budynkiem mieszkalnym, jednorodzinny w zabudowie wolnostojącej i budynkiem gospodarczym.

W „studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego” Miasta P. teren, na którym położona jest nieruchomość powodów oznaczony był (jest) symbolem (...) - tereny zabudowy niskiej, mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami podstawowymi, na których utrzymuje się istniejące funkcje ogólnomiejskie. Na dzień 1 stycznia 2004 r. nieruchomość powodów była przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową.

Częścią składową ww. nieruchomości jest budynek mieszkalny w zabudowie wolnostojącej wybudowany w latach 70-tych ubiegłego wieku. W latach 2004 - 2005 przeprowadzono gruntowną modernizację tego budynku mieszkalnego.

Rozporządzenie Wojewody (...) nr 82/03 z dnia 17 grudnia 2003 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego P. - K. w P. (Dz. Urz. Województwa (...) Nr 200, poz. 3873) utworzyło obszar ograniczonego użytkowania podzielony na 5 stref oznaczonych literami A - E w zależności od odległości danej nieruchomości od lotniska K. oraz poziomu hałasu. Rozporządzenie to weszło w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Obecnie wobec wejścia w życie rozporządzenia Wojewody (...) nr (...) z dnia 31 grudnia 2007 r. zmieniającego jego wcześniejsze rozporządzenie nr 82/03 z dnia 17 grudnia 2003 r., przedmiotowa nieruchomość ulokowana jest w strefie (...) obszaru ograniczonego użytkowania. Według załącznika nr 3 rozporządzenia nr 40/07 nie istniały (nie istnieją) ograniczenia w zakresie przeznaczenia terenu. Dopuszczalne jest lokalizowanie wszelkiej zabudowy pod warunkiem zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej. Odnośnie wymagań technicznych budynków podano, że konieczne jest zapewnienie właściwego klimatu akustycznego w budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej poprzez zastosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej.

Ubytek wartości nieruchomości powodów uwzględniając jej stan na dzień 1 stycznia 2004 r. oraz ceny na moment sporządzenia opinii pozostający w związku z funkcjonowaniem lotniska K. wynosi 68 000 zł.

Konieczny koszt robót budowlanych dla dostosowania budynku powodów do wymagań technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki położone w obszarze ograniczonego użytkowania określonym w ww. aktualnym rozporządzeniu

Wojewody (...), a których poniesienie jest konieczne dla ograniczenia wpływu hałasu i zapewnienia odpowiedniej izolacyjności akustycznej to kwota o zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy wskazał, że powodowie zgłosili swoje roszczenia po upływie dwuletniego terminu określonego w art. 129 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. nr 25, poz. 150 ze zm. dalej: u.p.o.ś.) i w tej sytuacji podstawę częściowego uwzględnienia powództwa stanowi przepis art. 435 k.c. w zw. z art. 322 u.p.o.ś. Sąd Okręgowy uznał za zasadne roszczenie powodów o wyrównanie ubytku wartości nieruchomości, co do kwoty 68 000 zł oraz roszczenie odsetkowe za okres od dnia ogłoszenia wyroku (7 czerwca 2010 r.) do dnia zapłaty. Jako nieuzasadnione Sąd Okręgowy oddalił żądanie odszkodowawcze powodów z tytułu zmniejszenia się wartości nieruchomości ponad kwotę 68 000 zł oraz roszczenie odsetkowe za okres od dnia 29 grudnia 2005 r. do dnia poprzedzającego ogłoszenie wyroku (6 czerwca 2010 r.). Odnosząc się do roszczenia powodów o zasądzenie kwoty 60 242,94 zł tytułem nakładów niezbędnych w celu poprawy klimatu akustycznego budynku mieszkalnego, Sąd Okręgowy wskazał, że roszczenie to oparte było na treści art. 136 ust. 3 u.p.o.ś. w zw. z art. 129 ust. 2 u.p.o.ś. i podlegało oddaleniu, jako sprekludowane. Według Sądu Okręgowego, nawet gdyby przyjąć, że roszczenie to zostało zgłoszone w terminie, to i tak nie byłoby podstaw do jego uwzględnienia. Z opinii biegłego sądowego K. R. sporządzonej w sprawie wynika bowiem, że roszczenie to jest pozbawione podstaw faktycznych, tj. nie zachodzi konieczność poniesienia jakichkolwiek nakładów w celu zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynku mieszkalnym powodów.

Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu - wskazując, co się na nie składa - Sąd Okręgowy powołał przepisy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c.

Od wyroku tego apelacje wniosły obie strony.

Powodowie zaskarżyli go w całości, zarzucając istotne i mające wpływ na rozstrzygnięcie w sprawie naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego poprzez:

- naruszenie art. 481 k.c. i art. 363 § 2 k.c. przez błędne uznanie, że datą początkową naliczania odsetek od odszkodowania za utratę wartości nieruchomości w związku z wprowadzeniem strefy ograniczonego użytkowania wokół lotniska (...) w P. - K. jest dzień wydania wyroku, nie zaś dzień w którym pozwany zgodnie z otrzymanym wezwaniem do zapłaty winien dokonać zapłaty, tzn. dzień w którym pozwany najpóźniej dowiedział się o roszczeniu powodów;
- błędne przyjęcie, że brak jest podstaw do orzeczenia względem powodów odszkodowania solidarnie;
- naruszenie art. 129 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska przez błędne przyjęcie, że powodom nie przysługuje roszczenie o zwrot nakładów koniecznych do poniesienia w celu rewitalizacji akustycznej budynku powodów w związku z przedawnieniem;
- naruszenie art. 278 § 1 k.p.c. skutkujące nieprawidłowym ustaleniem stanu faktycznego sprawy, oparcie się przy wyrokowaniu w zakresie zwrotu nakładów koniecznych do poniesienia przez powodów w związku z obowiązkiem zapewnienia właściwego klimatu akustycznego, na nierzetelnej i nieprawidłowo przygotowanej opinii biegłego, który nie posiadał stwierdzonych odpowiednich kwalifikacji do sporządzenia opinii w tym zakresie;
- nieprawidłowe rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

W konsekwencji wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 1 i 2 poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwoty 68 000 zł z odsetkami od dnia 28 grudnia 2005 r., uchylenie wyroku w punkcie 3 i 4 i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, w tym w szczególności powołania w sprawie biegłego z zakresu budownictwa lub akustyki dla określenia koniecznych do poniesienia nakładów w celu rewitalizacji akustycznej budynku powodów oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów

zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów postępowania apelacyjnego, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego w potrójnej wysokości, za każdego zastępowanego powoda.

Uzupełniając złożoną apelację, w piśmie procesowym z dnia 14 marca 2011 r. powodowie podnieśli, że Sąd Okręgowy niezasadnie uznał ich roszczenie o zwrot równowartości nakładów na rewitalizację akustyczną budynku mieszkalnego za przedawnione, pomimo tego, że pozwany nie podniósł zarzutu przedawnienia tego roszczenia.

W piśmie procesowym z dnia 31 maja 2011 r. powodowie cofnęli apelację w części, w jakiej domagali się zmiany wyroku przez zasądzenie na ich rzecz solidarnie kwoty 68 000 zł, zamiast po połowie.

Pozwany zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w części, w jakiej uwzględniono powództwo i orzeczono o kosztach procesu, tj. w punktach 1, 2 i 4 zarzucając zaskarżonemu wyrokowi:

- błędną wykładnię art. 361 § 1 k.c. poprzez przyjęcie, że istnieje adekwatny związek przyczynowy pomiędzy hałasem na nieruchomości powodów, a spadkiem wartości nieruchomości;
- wadliwe ustalenie podmiotu, który winien reprezentować Skarb Państwa, co do roszczeń, których podstawą jest hałas - skutkujące nieważnością postępowania;
- naruszenie przepisów rozporządzeń Ministra Środowiska i Ministra Ochrony Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasów w środowisku poprzez ich niezastosowanie;
- naruszenie przepisów kodeksu cywilnego dotyczących zasad i przesłanek odszkodowania a w szczególności przepisu art. 361 k.c. w związku z przepisami art. 332 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. u.p.o.ś. poprzez jego niewłaściwą interpretację i art. 435 k.c., czego skutkiem jest zasądzenie kwoty powodującej bezpodstawne wzbogacenie powoda kosztem pozwanego,
- oparcie wyroku o wadliwe, niekompletne i nie znajdujące oparcia o materiały zebrane w sprawie wnioski w opinii biegłego sądowego,
- naruszenie art. 435 k.c. poprzez przyjęcie, że zaktualizowały się przesłanki do zasądzenia odszkodowania,
- błędną wykładnię art. 361 k.c. poprzez przyjęcie, że istnieje adekwatny związek przyczynowy pomiędzy hałasem na nieruchomości powodów a spadkiem wartości nieruchomości powodów,
- sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału poprzez przyjęcie, że materiały zebrane w sprawie wskazują na istnienie związku przyczynowego pomiędzy hałasem na nieruchomości powodów a spadkiem wartości nieruchomości powoda,
- błędne ustalenie, że zastosowana przez biegłego metoda ustalenia ubytku wartości znajduje uzasadnienie w przepisach ustawy o gospodarce nieruchomościami, rozporządzenia Rady Ministrów z 21 września 2004 r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego oraz w standardach zawodowych rzeczoznawców majątkowych,
- naruszenie art. 206 ustawy Prawo Lotnicze poprzez jego niezastosowanie,
- wydanie wyroku poza zakresem roszczeń zgłoszonych przez powodów, gdyż powodowie w procesie nie zgłaszali roszczeń opartych o art. 435 k.c.,
- przedawnienie roszczeń zgłoszonych przez powodów.

W konsekwencji wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje.

Obie strony wniosły o oddalenie apelacji strony przeciwnej i zasądzenie zwrotu kosztów w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 30 czerwca 2011 r. zmienił zaskarżony wyrok w punktach 3 i 4 w ten sposób, że zasądził dodatkowo od pozwanego na rzecz powodów odsetki ustawowe od kwoty 68 000 zł za okres od dnia 29 października 2009 r. do dnia 6 czerwca 2010 r. (pkt I a), uchylił punkt 4b) (pkt I b) i koszty procesu zniósł wzajemnie między stronami (pkt I c) oraz umorzył postępowanie apelacyjne wywołane apelacją powodów w części obejmującej wnioski o zmianę punktów 1 i 2 wyroku przez zasądzenie solidarnie na rzecz powodów kwoty 68 000 zł (pkt II), oddalając apelację powodów w pozostałej części (pkt III) i oddalając apelację pozwanego w całości (pkt IV), a nadto zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 765 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego, po ich wzajemnym stosunkowym rozdzieleniu (pkt V).

W uzasadnieniu wskazał, że zasadny okazał się zarzut naruszenia przepisu art. 435 k.c. przez jego błędne zastosowanie w sprawie, podniesiony w apelacji pozwanego, co jednak nie skutkowało jej uwzględnieniem, a wystarczającą podstawę częściowego uwzględnienia powództwa stanowi przepis art. 129 ust. 2 u.p.o.s. Nie ma przy tym podstaw do przyjęcia, że roszczenie powodów wygasło na skutek prekluzji ze względu na wytoczenie powództwa po upływie dwuletniego terminu, o którym mowa w art. 129 ust. 4 u.p.o.s. Wskazany w tym przepisie termin dotyczy bowiem zgłoszenia roszczenia podmiotowi zobowiązanemu do zapłaty odszkodowania a nie wystąpienia z tym roszczeniem na drogę sądową.

Od wyroku tego skargę kasacyjną wnieśli powodowie zaskarżając go w części, tj. w zakresie punktu I a, co do terminu początkowego płatności odsetek od zasądzonej kwoty oraz w konsekwencji, co do rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania, w zakresie punktu III, oddalającego apelację powodów w pozostałej części oraz w zakresie punktu V, ustalającego koszty postępowania apelacyjnego. Skarżący zarzucili naruszenie prawa materialnego przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przez naruszenie art. 481 k.c. i art. 363 § 2 k.c., poprzez błędne przyjęcie, że datą początkową naliczania odsetek od odszkodowania za utratę wartości nieruchomości w związku z wprowadzeniem strefy ograniczonego użytkowania wokół lotniska wojskowego P. - K. jest dzień wydania opinii i przez biegłego, nie zaś dzień, w którym pozwany zgodnie z otrzymanym wezwaniem do zapłaty winien dokonać zapłaty, tzn. dzień, w którym pozwany najpóźniej dowiedział się o roszczeniu powodów popartym ekspertyzą wykonaną przez profesjonalnego rzeczoznawcę majątkowego oraz naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy przez naruszenie art. 278 § 1 w zw. z art. 233 § 1 k.p.c., poprzez oparcie się przy wyrokowaniu na opinii, sporządzonej przez biegłego z innej dziedziny niż wymagana do sporządzenia tej opinii i faktycznie nie posiadającej wymaganej wiedzy do sporządzenia tej opinii, w sytuacji w której możliwe było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny, której dotyczyła opinia.

W konsekwencji wnieśli o uchylenie i zmianę zaskarżonego wyroku, co do punktu I a) wyroku przez zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów zasądzonej przez Sąd Okręgowy kwoty wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 grudnia 2005 r. oraz zmianę w tej części orzeczenia w kwestii kosztów lub uchylenie wyroku w tej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, uchylenie wyroku w zaskarżonej części, co do punktu III wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, zasądzenie na rzecz powodów zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego według norm przepisanych, w tym także kosztów zastępstwa procesowego w potrójnej wysokości oraz kwoty 34 zł tytułem zwrotu uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 22 listopada 2012 r. oddalił skargę kasacyjną powodów w części dotyczącej kwestionowania początkowej daty płatności odsetek od zasądzonej kwoty 68 000 zł (pkt I a) i uchylił zaskarżony wyrok w części rozstrzygnięcia o oddalaniu apelacji powodów, dotyczącego roszczenia o zasądzenie nakładów w kwocie 60 242,94 zł (pkt III) oraz orzekającej o kosztach procesu (pkt I c i pkt V) i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Rozpoznając ponownie apelację powodów Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Przedmiotem rozpoznania obecnie jest już tylko apelacja powodów w części dotyczącej roszczenia o zasądzenie nakładów w kwocie 60 242,94 zł z tytułu rewitalizacji akustycznej budynku mieszkalnego.

Apelacja w tym zakresie okazała się zasadna.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu swojego wyroku, uzasadniony okazał się zarzut naruszenia prawa procesowego, tj. art. 278 k.p.c., zgodnie z którym biegłego powołuje się „w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych”, co oznacza, że następuje to wtedy, kiedy sądowi potrzebna jest pomoc eksperta do poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych. Występujący w sprawie biegły K. R. jest rzeczoznawcą z dziedziny szacowania nieruchomości. Nie ulega wątpliwości, że nie ma należytego przygotowania teoretycznego ani praktycznego z zakresu akustyki obiektów budowlanych. W tej sytuacji opracowana przez niego ta część opinii, w której wypowiadał się na temat tego, czy sąsiedztwo lotniska pogorszyło warunki akustyczne w domu powodów i czy istnieje konieczność poniesienia przez nich nakładów, które ograniczałyby negatywne oddziaływania hałasu budziła uzasadnione wątpliwości powodów. Nieuwzględnienie wniosku powodów o powołanie innego biegłego, mającego kwalifikacje potrzebne do oceny akustyki budynków sprawiło, że w tej części brak było w istocie ustaleń Sądu, które miałyby należyte oparcie w wiedzy specjalistycznej potrzebnej do rozstrzygnięcia kwestii, czy budynek powodów wymaga poczynienia dodatkowych nakładów, koniecznych dla zredukowania natężenia hałasu od lotniska.

Należało zatem zmienić postanowienie Sądu Okręgowego z 7 czerwca 2010 r. oddalające wniosek powodów o przeprowadzenie dowodu z opinii kolejnego biegłego (k. 420) i dopuścić dowód z opinii biegłego z dziedziny akustyki na okoliczność, czy budynek powodów wymaga poczynienia dodatkowych nakładów, koniecznych dla zredukowania natężenia hałasu od lotniska.

Uzupełniając postępowanie dowodowe Sąd Apelacyjny dopuścił dowód z opinii biegłego z dziedziny akustyki J. D.. Biegły w ostatecznej konkluzji swojej opinii przyjął, że przywrócenie budynku powodów do właściwego stanu akustycznego wymaga jego rozebrania i wybudowania na nowo. Jak wynika z zeznań biegłego z dnia 18 października 2013 r. swoją konkluzję biegły wywiódł z nieprawdziwego twierdzenia, że w dacie postawienia budynku nie istniało w pobliżu lotnisko.

Sąd Apelacyjny oceniając tę opinię uznał ją za nieprzydatną i nie odpowiadającą zakresowi opinii, jakiej wydanie zlecił.

Kolejną opinię wydał biegły akustyk dr P. Z. (będący również biegłym z dziedziny fizyki i informatyki). Biegły ten wskazał na konieczność rewitalizacji akustycznej budynku i podjęcia konkretnych działań mających na celu ograniczenie wpływu hałasu przez zapewnienie odpowiedniej izolacji akustycznej.

Opinii tej strony nie zakwestionowały. Powód ją zaakceptował a pozwany w zakreślonym przez Sąd terminie nie zajął stanowiska odnośnie do wniosków tej opinii.

W dalszej kolejności Sąd zlecił biegłemu Z. M., który w oparciu o ustalenia biegłego z dziedziny akustyki wyliczył koszt wykonania wskazanych przez tego biegłego robót na 59 103,42 zł. Strony oświadczyły, że nie kwestionują opinii tego biegłego.

Roszczenie powoda oparte jest w tym zakresie na przepisie art. 136 ust. 3 u.p.o.ś., który stanowi, że szkodą, o której mowa w art. 129 ust. 2 u.p.o.ś., są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie.

W świetle tej regulacji trafne były wywody skarżących, iż wskutek zlokalizowania ich nieruchomości w określonej strefie obszaru ograniczonego użytkowania mogą oni dochodzić równowartości kosztów koniecznych do rewitalizacji akustycznej budynku. Aktualne brzmienie art. 136 ust. 3 u.p.o.ś. można interpretować, jako dążenie ustawodawcy do zrekompensowania osobom poszkodowanym wydatków (nawet jeszcze nie poniesionych), ale niezbędnych dla zapewnienia im odpowiedniego klimatu akustycznego nieruchomości, w której zamieszkują. Stanowisko takie m.in. wyraził Sąd Apelacyjny w Poznaniu w sprawie I A Ca 1/08.

Skoro zatem w świetle poczynionych przez Sąd Apelacyjny ustaleń zarzut naruszenia art. 129 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska był zasadny, Sąd Apelacyjny na podstawie powołanego przepisu i art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak punkcie 1 sentencji. Kwestia początkowego terminu płatności odsetek na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. została już przesądzona przez Sąd Najwyższy i Sąd Apelacyjny w niniejszej sytuacji nie znalazł podstaw dla dalszej zmiany wyroku Sądu Okręgowego oddalającego w zmienianym punkcie powództwo.

O kosztach postępowania przez Sądem I instancji Sąd Apelacyjny orzekł zgodnie z art. 100 k.p.c. zdanie drugie obciążając nimi w całości pozwanego. Powodowie bowiem ulegli ze swoim żądaniem jedynie w 6 % tj. w nieznaczącej części. Ponieśli koszty w wysokości – jak w sposób niekwestionowany ustalił Sąd Okręgowy – 2 934,49 zł. Sądowi temu umknął jednak fakt, że powodowie opłacili także opłatę od zażalenia w wysokości 40 zł (k.356).

Orzekając o kosztach postępowania apelacyjnego i kasacyjnego Sąd Apelacyjny uznając, że powodowie wygrali w tym postępowaniu sprawę w 44 % a pozwany w 56 % rozdzielił je na podstawie art. 100 k.p.c. stosunkowo. (Wartość przedmiotu zaskarżenia została ustalona na 135 043 zł – k. 568v).

Skarb Państwa wyłożył na koszt opinii biegłego D. 5 420,88 zł. Koszty te na podstawie art. 100 k.p.c. i art. 113 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 z późn. zm. j.t.) podlegały ściągnięciu od stron.

W postępowaniach tych strony poniosły koszty w łącznej wysokości 28 962,18 zł Powodowie ponieśli koszty w łącznej kwocie 20 413 zł [opłata od apelacji – 3.353,00 zł (k. 546) + 1.812,00 zł (k. 569), koszty zastępstwa w postępowaniu apelacyjnym r.pr. B. F. – 3.600 zł opłata od pełnomocnictwa 34 zł (2 x 17 zł) – k. 483, opłata od zażalenia na postanowienie z 18 listopada 2010 r. o oddaleniu wniosku powoda o przywrócenie terminu – 30 zł (k. 521), opłata kancelaryjna – 5 zł (k. 537), opłata od skargi kasacyjnej –1.000 zł (k. 606) + 6.745 zł (k. 636), koszty zastępstwa – r.pr. B. F. – 1.800 zł, opłata od pełnomocnictwa – 34 zł, zaliczka na poczet opinii biegłego z dziedziny akustyki – 2000 zł].

Pozwany poniósł koszty w łącznej kwocie 8 549,18 zł [koszty zastępstwa w postępowaniu apelacyjnym - r.pr. M. R. – 2.700 zł koszty zastępstwa w postępowaniu kasacyjnym – radca (...) M. I. – 3 600 zł, koszty opinii biegłych w postępowaniu apelacyjnym Z. M. i J. Z. – 2 249 zł].

Pozwany winien – jak wskazano wyżej - ponieść je w 44 % tj. w kwocie łącznie 12 743,36 zł skoro poniósł je w wysokości 8549,18 zł winien zwrócić powodom 4194,18 zł.

Ubocznie zauważyć należy, że pozwany na koszty opinii wpłacił zaliczkę w kwocie 4 000 zł a zatem winien otrzymać zwrot kwoty 1750,82 zł.

Jan Futro Karol Ratajczak Małgorzata Gulczyńska